

които влизатъ въ врѣмения и вѣчния, въ съзнателния и свръхчувствения животъ. Сега, хора, които не разбиратъ дълбокия смисълъ на първообразния езикъ, могатъ да направятъ единъ или другъ прѣводъ, да размѣстятъ думитѣ, но има извѣстни закони, които регулиратъ човѣшката мисль и които не допускатъ едно своеобразно размѣстване. Докато човѣкъ не се научи да мисли правилно, той ще прави грѣшки и ще ги изкупва съ редъ страдания. Писанитѣ нѣща, въ великата книга на живота, сж за разумнитѣ хора; тѣ не сж за по-низшитѣ сжщества, които не разбиратъ тия закони. Сега, ако нѣкой чете: „вѣченъ животъ“, или „животъ вѣченъ“, ще попита какво можемъ да разберемъ подъ думата „вѣченъ“. Тази дума има външенъ и вжтрѣшенъ смисълъ. Подъ „вѣченъ животъ“ у насъ разбиратъ: дълъгъ, безграниченъ, непрѣкъснатъ животъ. На английски стои „eternal“, но коренътъ на тази дума е отъ санскритски произходъ и означава земя, а „земя“ на санскритски значи сжщество, което зачева и ражда. Често се смѣсва „вѣченъ“ животъ съ сжществуването на човѣка; обаче, човѣкъ може да сжществува, безъ да живѣе. Метафизицитѣ спорятъ върху тоя прѣдметъ, но, когато влѣземъ въ областта на опитната философия, да провѣрjваме Божественитѣ закони, изводитѣ ни трѣбва да бждатъ основани на истината, и резултатитѣ да бждатъ правилни.

Въ човѣшкия животъ има три основни елемента, които никога не се мѣняватъ; три главни принципа, върху които се гради неговиятъ настоящъ животъ. Тѣ сж прокарани въ граматиката, логиката и математиката. Напримѣръ, първо, когато у-